

CONCURS DE MICRO-RELATS

VENDETTA

Si, era en Joan qui, a ple migdia d'un vint de juliol, amarat de suor el vestit i la corbata, canviava la roda del cotxe davant del jutjat. Era un bon company, o això es el que jo havia pensat fins aquell judici de finals d'abril.

Tot m'anava d'allò millor. Durant la prova m'havia mogut com peix a l'aigua, com un llenguado que prim i onejant salva tots els paranys. A les conclusions la finor dona pas al nervi i la duresa del practicant de running. Ja acaritava la glòria.

Però va esdevenir l'insospitat: al darrer moment va al·legar una prescripció que ningú havia ni tan sols intuït. Quan el Jutge es va girar cap a mi vaig saber que les meves il·lusions havien fet cap al tanatori.

El vaig saludar amb el cap mentre, amb ràbia, apujava al màxim l'aire condicionat de l'Audi.